

Środa, 23 czerwca 2021 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P9_TA(2021)0307

Wyzwania i szanse dla sektora rybołówstwa na Morzu Czarnym

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2021 r. w sprawie wyzwań i szans dla sektora rybołówstwa na Morzu Czarnym (2019/2159(INI))

(2022/C 81/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2019/2236 z dnia 16 grudnia 2019 r. ustalające uprawnienia do połowów na rok 2020 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb mające zastosowanie w Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾,
- uwzględniając cel zrównoważonego rozwoju ONZ nr 14 – „Życie pod wodą”,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/982 z dnia 5 czerwca 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1343/2011 w sprawie niektórych przepisów dotyczących połowów na obszarze objętym porozumieniem Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM) ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory ⁽⁵⁾ („dyrektywa siedliskowa”),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z dnia 23 lipca 2014 r. ustanawiającą ramy planowania przestrzennego obszarów morskich ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego ⁽⁷⁾ (EFMR),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/1004,

⁽¹⁾ Dz.U. L 336 z 30.12.2019, s. 14.

⁽²⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22.

⁽³⁾ Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 164 z 20.6.2019, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 135.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 1.

Środa, 23 czerwca 2021 r.

- uwzględniając rezolucję ustawodawczą z dnia 11 marca 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 oraz zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 768/2005, (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1005/2008 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 w odniesieniu do kontroli rybołówstwa (*),
- uwzględniając strategię średniookresową (2017–2020) GFCM na rzecz zrównoważonego charakteru rybołówstwa na Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym oraz decyzję w sprawie nowej strategii na lata 2021–2025,
- uwzględniając decyzję GFCM w sprawie wspólnego opracowania nowej strategii na rzecz rybołówstwa i akwakultury w Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym na lata 2021–2025, podjętą na posiedzeniu wysokiego szczebla 3 listopada 2020 r.,
- uwzględniając propozycje Komisji dotyczące Europejskiego Zielonego Ładu i unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030,
- uwzględniając deklaracje ministerialne dotyczące Wspólnej agendy morskiej dla Morza Czarnego, przyjęte na posiedzeniach w Burgas 31 maja 2018 r. i w Bukareszcie 9 maja 2019 r., podpisane przez wszystkie sześć państw wybrzeża Morza Czarnego,
- uwzględniając Kartę Organizacji Czarnomorskiej Współpracy Gospodarczej, której celem jest poprawa dialogu politycznego i licznych strategii politycznych w dziedzinie polityki ochrony środowiska i wymiany danych statystycznych,
- uwzględniając strategiczny program badań naukowych i innowacji w obszarze Morza Czarnego, który został zainicjowany w 2019 r. i ma na celu realizację wspólnej wizji wydajnego, zdrowego, odpornego i zrównoważonego Morza Czarnego do 2030 r.,
- uwzględniając deklaracje z konferencji wysokiego szczebla na temat rybołówstwa i akwakultury w Morzu Czarnym, które odbyły się w Bukareszcie w 2016 r. i w Sofii w 2018 r. (deklaracja ministerialna z Sofii),
- uwzględniając konferencje interesariuszy wysokiego szczebla z regionu Morza Czarnego na temat niebieskiej gospodarki, które odbyły się w Bukareszcie (2014 r.), Sofii (2015 r.), Odessie (2016 r.) i Batumi (2017 r.),
- uwzględniając Konwencję w sprawie ochrony Morza Czarnego przed zanieczyszczeniem z 1992 r. (konwencję bukareszteńską) wraz z protokołami, której Bułgaria i Rumunia są stronami i w ramach której Unia Europejska ma status obserwatora, a także uwzględniając prace Komisji Czarnomorskiej na podstawie tej konwencji,
- uwzględniając deklarację ministerialną z dnia 7 kwietnia 1993 r. o ochronie Morza Czarnego,
- uwzględniając zintegrowany program monitorowania i oceny Morza Czarnego na lata 2017–2022 (BSIMAP 2017–2022) realizowany przez Komisję Czarnomorską,
- uwzględniając projekt BlackSea4Fish finansowany ze środków UE, o rocznym budżecie około 1 100 000 EUR na zapewnienie zrównoważonego zarządzania stadami ryb w Morzu Czarnym,
- uwzględniając zalecenie GFCM z 2018 r. w sprawie ustanowienia regionalnego programu badawczego dotyczącego eksploatacji rozkolca Thomasa w Morzu Czarnym w celu oszacowania rozmieszczenia, liczebności, wielkości i struktury wiekowej populacji tego ślimaka w uczestniczących państwach (Bułgaria, Rumunia, Turcja, Gruzja i Ukraina),
- uwzględniając sprawozdanie powołanego przez Komisję Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa z 11 grudnia 2020 r. w sprawie oceny wskaźników równowagi dla kluczowych segmentów floty oraz przeglądu sprawozdań krajowych dotyczących wysiłków państw członkowskich na rzecz osiągnięcia równowagi między zdolnością połowową floty a uprawnieniami do połowów,

(*) Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0076.

Środa, 23 czerwca 2021 r.

- uwzględniając sprawozdanie Departamentu Tematycznego B Parlamentu z 2010 r. w sprawie rybołówstwa na Morzu Czarnym,
 - uwzględniając Kodeks odpowiedzialnego rybołówstwa z 1995 r. opracowany przez Organizację ds. Wyżywienia i Rolnictwa,
 - uwzględniając sprawozdania dotyczące inicjatywy regionalnej podjętej przez UE i Program Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju (projekty EMBLAS-I i EMBLAS-II), która pomogła wzmocnić zdolność trzech państw (Gruzji, Ukrainy i Rosji) do biologicznego i chemicznego monitorowania jakości wody w Morzu Czarnym zgodnie z prawodawstwem UE dotyczącym wody i była realizowana w latach 2013–2014 (EMBLAS-I) i 2014–2018 (EMBLAS-II),
 - uwzględniając zalecenie GFCM z 2009 r. w sprawie ustanowienia wykazu statków, co do których przypuszcza się, że prowadziły nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy (połowy NNN) na obszarze podlegającym kompetencjom GFCM,
 - uwzględniając regionalne repozytorium przepisów krajowych GFCM (GFCM-Lex) – platformę internetową, która obecnie zawiera przepisy krajowe dotyczące ochrony żywych zasobów morza i ekosystemów morskich w trzech państwach GFCM i którą GFCM chce w przyszłości rozszerzyć na cały obszar GFCM (w tym region Morza Czarnego),
 - uwzględniając Konwencję o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk z 1979 r. (konwencje berneńska), Konwencję o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt z 1979 r., Konwencję o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem z 1973 r., Konwencję o różnorodności biologicznej z 1992 r. oraz ogólnoeuropejski plan działania dotyczący jesiotra przyjęty na podstawie konwencji berneńskiej w 2018 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie GFCM z 2020 r. w sprawie stanu rybołówstwa w regionach Morza Śródziemnego i Morza Czarnego,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 września 2011 r. w sprawie bieżącego i przyszłego zarządzania rybołówstwem na Morzu Czarnym⁽⁹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 stycznia 2021 r. pt. „Więcej ryb w morzach? Środki na rzecz odbudowy zasobów powyżej maksymalnego podtrzymywalnego połowu, w tym obszary odbudowy stad ryb i chronione obszary morskie”⁽¹⁰⁾,
 - uwzględniając mechanizm pomocy dla regionu Morza Czarnego, mający na celu udzielanie wskazówek i wsparcia rządów, inwestorom prywatnym, stowarzyszeniom branżowym i przemysłowym, instytucjom badawczym, uniwersytetom i ogółowi społeczeństwa w odniesieniu do możliwości zaangażowania się w działania związane z niebieską gospodarką morską w regionie Morza Czarnego,
 - uwzględniając unijną inicjatywę w zakresie synergii czarnomorskiej oraz trzy sprawozdania Komisji z wdrażania synergii czarnomorskiej: z 19 czerwca 2008 r. (COM(2008)0391), z 20 stycznia 2015 r. (SWD(2015)0006) i z 5 marca 2019 r. (SWD(2019)0100),
 - uwzględniając strategię UE na rzecz regionu Dunaju, której celem jest między innymi ułatwianie i koordynowanie kluczowych kwestii, takich jak różnorodność biologiczna oraz rozwój społeczno-gospodarczy, w krajach położonych w dorzeczu Dunaju,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A9-0170/2021),
- A. mając na uwadze, że Morze Czarne to morze półzamknięte, łączące się z oceanem jedynie przez Morze Śródziemne, Morze Marmara i Morze Egejskie oraz graniczące z sześcioma państwami (Bułgarią, Rumunią, Turcją, Gruzją, Ukrainą i Rosją), z których tylko dwa są państwami członkowskimi (Bułgaria i Rumunia);
- B. mając na uwadze, że od lat 60. w Morzu Czarnym nastąpiły dramatyczne zmiany środowiskowe wynikające z presji związanej z takimi zjawiskami jak eutrofizacja, wprowadzanie gatunków inwazyjnych i przełowienie;

⁽⁹⁾ Dz.U. C 51 E z 22.2.2013, s. 37.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0017.

Środa, 23 czerwca 2021 r.

- C. mając na uwadze, że zmiany w środowisku Morza Czarnego zostały zapoczątkowane wyginięciem głównych drapieżników pelagicznej sieci pokarmowej, a następnie spadkiem liczby ryb planktonożernych;
- D. mając na uwadze, że w Morzu Czarnym istnieje znaczna warstwa wód beztlenowych (87 %) oraz że warstwa wód natlenionych zmniejszyła się w ciągu ostatnich 20 lat o 20–25 metrów; mając na uwadze, że działania człowieka, takie jak zanieczyszczanie, niszczenie siedlisk i przełowienie, doprowadziły do poważnej degradacji ekosystemu w Morzu Czarnym w latach 80.; mając na uwadze, że z wyjątkiem kilku gatunków bakterii beztlenowych na głębokościach poniżej 50–200 m nie występuje życie;
- E. mając na uwadze, że bardzo istotnych dla sektora rybołówstwa jest osiem gatunków (sardela europejska (*Engraulis encrasicolus*), szprot (*Sprattus sprattus*), ostrobok śródziemnomorski (*Trachurus mediterraneus*), turbot (*Scophthalmus maximus*), witlinek (*Merlangius merlangus*), barbata (*Mullus barbatus*), rozkolec Thomasa (*Rapana venosa*) i koleń pospolity (*Squalus acanthias*)), z których większość to stada wspólnie eksploatowane, natomiast kwotom podlegają dwa gatunki: szprot (kwota autonomiczna) i turbot (kwota całkowitego dopuszczalnego połowu ustalona przez GFCM); mając na uwadze, że inne gatunki, takie jak koleń pospolity, witlinek i sardela, pozostają bez ochrony; mając na uwadze, że kontyngent szprota na lata 2020–2022 pozostał niezmienny od 2011 r. i wynosi 11 445 ton rocznie dla UE (8 032,5 ton dla Bułgarii i 3 412,5 ton dla Rumunii), natomiast kontyngent turbota dla UE zwiększono ze 114 do 150 ton rocznie przy równym podziale między Bułgarię i Rumunię;
- F. mając na uwadze, że system maksymalnego podtrzymywalnego połowu gatunków istotnych z ekonomicznego punktu widzenia w krajach basenu Morza Czarnego będzie korzystny dla różnorodności biologicznej, a także dla zrównoważonego charakteru sektora rybołówstwa w perspektywie średnio- i długoterminowej; mając na uwadze, że Rumunia wprowadziła kwotę krajową dla gatunków innych niż dwa gatunki podlegające kwotom na szczeblu UE, takich jak rozkolec Thomasa, omulek śródziemnomorski (*Mytilus galloprovincialis*), babka (*Ponticola cephalargoides*), maślak wenus prążkowany (*Chamelea gallina*), witlinek i koleń pospolity;
- G. mając na uwadze, że według danych z 2018 r. roczne spożycie ryb na mieszkańca w Bułgarii (7,00 kg) i Rumunii (7,99 kg) jest znacznie niższe od średniej europejskiej (24,36 kg), co można postrzegać jako potencjał wzrostu dla lokalnego sektora rybołówstwa;
- H. mając na uwadze, że średnio 91 % czarnomorskiej floty rybackiej we wszystkich sześciu krajach położonych nad Morzem Czarnym to małe statki; mając na uwadze, że prawie 95 % floty bułgarskiej i 87 % floty rumuńskiej należy do tej kategorii;
- I. mając na uwadze, że według GFCM sektor rybołówstwa łodziowego na Morzu Czarnym charakteryzuje się znacznym przyłowem wrażliwych gatunków rekinów i rajokształtnych oraz ssaków morskich, takich jak delfiny i morświny;
- J. mając na uwadze, że rybołówstwo łodziowe jest charakterystyczne dla Morza Czarnego i regionów dolnego Dunaju;
- K. mając na uwadze, że na Morzu Czarnym działają statki prowadzące połowy NNN, a państwa nadbrzeżne mają niewielkie możliwości kontrolowania operacji połowowych; mając na uwadze, że według najnowszych dostępnych danych GFCM (z 4–8 listopada 2019 r.) 65 statków rybackich zidentyfikowano jako statki prowadzące połowy NNN;
- L. mając na uwadze, że z EFMR na lata 2014–2020 przeznaczono ponad 88 mln EUR dla Bułgarii i ponad 168 mln EUR dla Rumunii; mając na uwadze, że zgodnie z najnowszymi dostępnymi informacjami (z 31 grudnia 2020 r.) wskaźniki absorpcji w obu krajach nadal należą do najniższych w UE, przy czym Bułgaria wydała tylko 36,34 % przyznanego środków, a Rumunia – tylko 33,72 %; mając na uwadze, że niższe wskaźniki absorpcji mogą przełożyć się na utratę szans przez społeczności rybackie w tych krajach;
- M. mając na uwadze, że Komitet Doradczy ds. Morza Czarnego funkcjonuje i uczestniczy w opracowywaniu polityki Unii w zakresie rybołówstwa na Morzu Czarnym; mając na uwadze, że rybołówstwem na Morzu Czarnym jest zarządza GFCM;
- N. mając na uwadze, że Komisja Czarnomorska podejmuje działania z upoważnienia państw regionu Morza Czarnego (Bułgarii, Gruzji, Rumunii, Rosji, Turcji i Ukrainy), które podpisały i wkrótce potem ratyfikowały konwencję bukareszteńską; konwencja ta wymaga od wszystkich umawiających się stron, aby zapobiegały zanieczyszczeniu Morza Czarnego oraz ograniczały je kontrolowały w celu ochrony i zachowania tego środowiska morskiego;

Środa, 23 czerwca 2021 r.

- O. mając na uwadze, że zmiana klimatu przyczynia się do wzrostu temperatury powietrza w regionie Morza Czarnego, co ma wpływ na temperaturę mórz, a w konsekwencji wpływa na różnorodność biologiczną i gatunki morskie; mając na uwadze, że zmiana ta wpływa na sektor rybołówstwa, gdyż oddziałuje na zasoby, od których jest on uzależniony;
- P. mając na uwadze, że Komisja zaproponowała Europejski Zielony Ład i unijną strategię na rzecz bioróżnorodności 2030, co stanowi grunt pod pakiety ustawodawcze zmieniające wspólnotowy dorobek prawny w odniesieniu do środowiska; mając na uwadze, że stworzyłyby to nowe możliwości i środki służące lepszemu włączeniu aspektów środowiskowych do polityk sektorowych, odtworzeniu gatunków i siedlisk oraz promowaniu inwestycji i strategii politycznych bardziej przyjaznych dla środowiska;
- Q. mając na uwadze, że cechy Morza Czarnego, na przykład jego duże zlewisko, sprawiają, że jest to obszar szczególnie wrażliwy na zanieczyszczenie odpadami morskimi oraz akumulację mikrodrobin plastiku; mając na uwadze, że według sprawozdania sporządzonego w ramach projektu monitorowania środowiskowego Morza Czarnego (EMBLAS-Plus) w morzu tym znajduje się niemal dwa razy więcej odpadów niż w Morzu Śródziemnym, co niewątpliwie powoduje konsekwencje dla różnorodności biologicznej, dla stad ryb i dla sektora rybołówstwa;
- R. mając na uwadze, że w Morzu Czarnym żyją trzy endemiczne podgatunki waleni – delfin pontyjski (*Delphinus delphis ponticus*), butlonos pontyjski (*Tursiops truncatus ponticus*) i morświn czarnomorski (*Phocoena phocoena relicta*) – z których wszystkie zaliczają się do gatunków zagrożonych, a dwa – butlonos pontyjski i morświn czarnomorski – są objęte dyrektywą siedliskową; mając na uwadze, że wszystkie te podgatunki są mięsożerne i żywią się głównie rybami;
- S. mając na uwadze, że rozkolec Thomasa jest uważany za gatunek inwazyjny bez naturalnych wrogów w Morzu Czarnym, który poważnie zagraża populacjom innych organizmów; mając na uwadze, że jednocześnie stał się on ważnym źródłem dochodów i jest gatunkiem docelowym dla komercyjnych statków rybackich;
- T. mając na uwadze, że jeżeli chodzi o napływ wody, ekosystem Morza Czarnego zależy od wielkich rzek europejskich, na przykład Dunaju; mając na uwadze, że zależność ta tworzy ścisły związek między stanem ekologicznym Dunaju i innych rzek a stanem ekologicznym Morza Czarnego; mając na uwadze, że rzeki te przenoszą duże ilości naturalnych i antropogenicznych odpadów ze źródeł lądowych; mając na uwadze, że zarówno Dunaj, jak i Morze Czarne stanowią siedlisko niektórych gatunków, w tym jesiotroskształtnych (*Acipenseriformes*) i śledzia czarnomorskiego (*Alosa immaculata*);
- U. mając na uwadze, że takie czynniki jak degradacja siedlisk tych gatunków, przerwanie korytarzy migracyjnych, przełowienie na potrzeby produkcji kawioru i mięsa oraz zanieczyszczenie sprawiły, że jesiotr w Dunaju i Morzu Czarnym znalazł się na skraju wyginięcia; mając na uwadze, że ze względu na drastyczny spadek liczby jesiotrów zdolnych do reprodukcji obecnie naturalna reprodukcja tego gatunku stała się bardzo rzadkim zjawiskiem; mając na uwadze, że zarówno w Dunaju, jak i w Morzu Czarnym żyły niegdyś duże populacje jesiotra;
- V. mając na uwadze, że drastyczny spadek liczby tarlaków, związany ze spadkiem liczebności populacji, powoduje brak naturalnej reprodukcji i zmniejsza szansę na spotkanie i odbycie tarła przez nieliczne pozostałe samce i samice jesiotra;
- W. mając na uwadze, że z danych posiadanych przez instytuty badawcze wynika, że populacje jesiotra są rozdrobnione, brakuje niektórych pokoleń, naturalna reprodukcja gatunków jesiotra jest niewystarczająca, liczba dorosłych osobników migrujących do Dunaju w celu reprodukcji jest bardzo niska, pięć gatunków jesiotra (sterlet (*Acipenser ruthenus*), jesiotr rosyjski (*Acipenser gueldenstaedtii*), siewruga (*Acipenser stellatus*), jesiotr zachodni (*Acipenser sturio*) i bieluga (*Huso huso*)) jest na skraju wyginięcia, a szyp (*Acipenser nudiventris*) już uznawany jest za gatunek wymarły;
- X. mając na uwadze, że unijny sektor rybołówstwa już stosuje wysokie standardy, które należy poddać przeglądowi i dostosować, aby zagwarantować zrównoważenie środowiskowe i społeczne w całym łańcuchu wartości, co obejmuje prawa pracownicze oraz zdrowie i dobrostan zwierząt, oraz zapewnić wysokiej jakości produkty rybołówstwa;
- Y. mając na uwadze, że sektor rybołówstwa rekreacyjnego może stwarzać możliwości takie jak dywersyfikacja działalności lub dochodów, a jednocześnie zachowywać zgodność z celami środowiskowymi, zważywszy, że wędkarstwo rekreacyjne jest bardzo selektywnym rodzajem rybołówstwa;
- Z. mając na uwadze, że epidemia COVID-19 niesie poważne reperkusje dla czarnomorskiego sektora rybołówstwa; mając na uwadze, że według analiz sektor rybołówstwa w Morzu Czarnym dotkliwie ucierpiał w czasie pandemii – pierwotna produkcja zmniejszyła się o około 75 %, a ponadto liczba eksploatowanych statków spadła o aż 80 %;

Środa, 23 czerwca 2021 r.

AA. mając na uwadze, że kryzys związany z COVID-19 uwypuklił znaczenie rybołówstwa i akwakultury, jeżeli chodzi o zapewnienie dostępu do żywności;

Stan stad gatunków o dużym znaczeniu gospodarczym w Morzu Czarnym

1. podkreśla duże znaczenie strategiczne i geopolityczne basenu Morza Czarnego ze względu na m.in. bardzo specyficzne warunki środowiskowe, które wymagają szczególnej uwagi, indywidualnego podejścia, ambitnych standardów środowiskowych i wspólnych działań mających na celu osiągnięcie zrównoważonej niebieskiej gospodarki i wzrostu; zaznacza, że trzeba jeszcze bardziej zacieśnić i pogłębić współpracę między wszystkimi państwami położonymi nad Morzem Czarnym z myślą o skutecznym zarządzaniu stadami ryb i o wyzwaniach wymagających reakcji, w tym za pośrednictwem GFCM; wzywa w związku z tym do opracowania regionalnego planu zdolności zapewniającego odpowiednią równowagę między dostępnymi zasobami naturalnymi, bezpieczeństwem środowiskowym i utrzymaniem zdolności połowowej floty we wszystkich państwach położonych nad Morzem Czarnym;
2. podkreśla, że już w ministerialnej deklaracji z Sofii z 7 czerwca 2018 r. podkreślono, że trzeba stosować oparte na współpracy podejście do kwestii związanych z rybołówstwem na Morzu Czarnym, takich jak trwałość zasobów morskich, lepsze gromadzenie danych czy walka z połowami NNN; wzywa Komisję Europejską, aby opublikowała sprawozdanie z realizacji deklaracji ministerialnej z Sofii;
3. podkreśla, że w regionie Morza Czarnego konieczna jest partnerska współpraca w dziedzinie zarządzania rybołówstwem ze względu na stada wspólnie eksploatowane i na globalne wyzwania, które wykraczają poza granice państw;
4. podkreśla, że w przypadku Morza Śródziemnego i Morza Czarnego tylko jeden z 65 segmentów floty, dla których można było obliczyć tzw. wskaźnik zrównoważonego odłowu, osiągnął równowagę w 2018 r.;
5. podkreśla, jak ważne jest promowanie środków wsparcia na rzecz gromadzenia i przetwarzania danych naukowych;
6. apeluje o objęcie wszystkich krajów czarnomorskich do projektem GFCM-Lex, aby ułatwić oraz lepiej i szybciej koordynować wspólne zarządzanie stadami ryb;
7. z zaniepokojeniem zauważa, że po dziesięcioleciach rosnącej presji człowieka na ekosystemy i zasoby rybne Morza Czarnego i Dunaju najnowsze dane wskazują, że stada tylko jednego gatunku (szprota) są eksploatowane w zrównoważony sposób, natomiast inne stada ryb są przełowione w takim stopniu, że niektóre z nich są bliskie wyniszczenia; zauważa, że w ostatnich latach odnotowano pewne pozytywne tendencje w niektórych stadach, na przykład turbota, w przypadku którego kwota dopuszczalnego połowu została zwiększona na lata 2020–2022, jednak w skali ogólnej nie widać jeszcze znaczącej poprawy w Morzu Czarnym; zaznacza, że wszelkim zmianom dotyczącym stad turbota i szprota w Morzu Czarnym muszą towarzyszyć stałe środki ochronne, takie jak plany zarządzania;
8. uznaje rolę, jaką w całym basenie Morza Czarnego pełnią administracje, które realizują różne strategie polityczne, zapewniają monitorowanie, kontrolę i zrównoważone zarządzanie oraz przyczyniają się do większego zrównoważenia sektora rybołówstwa;
9. wzywa władze Bułgarii i Rumunii do udzielenia pomocy sektorowi przez zabezpieczenie środków przeznaczonych specjalnie na poprawę selektywności statków rybackich dzięki stosowaniu bardziej odpowiednich oczek sieci; uważa, że taki ukierunkowany środek zmniejszy ilość i różnorodność niepożądanych przyłówów;
10. wzywa do połączenia kapitału instytucjonalnego i ludzkiego krajów położonych nad Morzem Czarnym na potrzeby wspólnych badań i działań praktycznych mających na celu poprawę stanu zasobów biologicznych w Morzu Czarnym i stad gatunków ważnych z gospodarczego punktu widzenia;
11. zaznacza, że kwestią o krytycznym znaczeniu dla regionu Morza Czarnego jest brak wystarczających informacji na temat działalności połowowej, wielkości połowów i składu połowów oraz ich wpływu na aktualny stan stad ryb; podkreśla zatem, że trzeba wystarczająco finansować organizacje naukowe badające stada ryb w Morzu Czarnym – w tym gatunki wędrowne takie jak jesiotr i śledź czarnomorski, zagrożone walenie i gatunki inne niż ryby (rozkolce Thomasa, małże itp.) – oraz powiązane parametry ekosystemu morskiego; domaga się, by w sprawach związanych z kontrolą państwa członkowskie prowadziły zacieśnioną współpracę, przewidującą korzystanie z odpowiednich technologii cyfrowych i konkretnych obowiązkowych instrumentów naukowych – na przykład kamer pokładowych – lub obowiązkową obecność obserwatorów na pokładzie, w stosownych przypadkach i zgodnie z obowiązującymi przepisami unijnymi;

Środa, 23 czerwca 2021 r.

12. z zadowoleniem przyjmuje regionalny program badawczy dotyczący populacji rozkolca Thomasa zainicjowany przez GFCM, ponieważ pomoże on osiągnąć konsensus w sprawie tego gatunku; uważa, że pomoże to w rozwoju eksploatacji opartej na podstawach naukowych, która mogłaby przynieść korzyści społeczno-gospodarcze społecznościom oraz korzyści środowiskowe dla ekosystemu Morza Czarnego poprzez ograniczenie wpływu tego inwazyjnego gatunku;
13. zwraca uwagę na znaczenie wprowadzenia polityki zerowej tolerancji dla połowów NNN na Morzu Czarnym; z zadowoleniem przyjmuje działania GFCM w tym zakresie i apeluje do wszystkich państw nadbrzeżnych, aby wspólnym wysiłkiem dążyły do eliminacji połowów NNN na swych wodach;
14. apeluje do wszystkich państw nadbrzeżnych, aby promowały zrównoważone połowy, co obejmuje między innymi zwalczanie przełowienia lub eliminację przyłowów zagrożonych gatunków, na przykład jesiotra i śledzia czarnomorskiego;
15. apeluje do wszystkich instytucji i organów międzyrządowych, a także do państw położonych nad Morzem Czarnym, aby m.in. ułatwiały monitorowanie zasobów rybnych i zgodnie z zobowiązaniami udostępniały dotyczące ich dane w sposób dokładny i kompleksowy, aby zapewnić dobry stan ekosystemowy tych siedlisk morskich;
16. przypomina, że wiarygodne statystyki urzędowe regularnie gromadzone zharmonizowanymi metodami wśród wszystkich państw nadbrzeżnych, regularne monitorowanie i wspólne środki regulacyjne mają zasadnicze znaczenie dla odpowiedniego zarządzania rybołówstwem na Morzu Czarnym; w związku z tym wzywa właściwe organy zarówno w obu państwach członkowskich, jak i w państwach współpracujących, aby prowadziły regularne i gruntowne badania nad zasobami rybnymi, przy czym kluczowe znaczenie mają krajowe finansowanie i pomoc;
17. zaznacza, że potrzebna jest lokalna i regionalna współpraca komunikacyjna w różnych państwach położonych nad Morzem Czarnym, aby można było zastosować wspólne i spójne podejście do zarządzania stadami ryb;
18. przypomina o potencjale nowych technologii oraz o dużej wartości dodanej, jaką mogą one mieć dla badań i planowania zarządzania rybołówstwem; przypomina, że z EFMR finansowane są projekty mające na celu m.in. mapowanie i badanie dna morskiego, a także badanie obecności na nim tworzyw sztucznych;
19. apeluje do państw położonych nad Morzem Czarnym, aby inwestowały w cyfryzację statystyk i danych dotyczących stad ryb w basenie Morza Czarnego w celu umożliwienia lepszego i bardziej zrównoważonego zarządzania tymi stadami; wzywa do opracowania wspólnej metodologii przedstawiania i wykorzystywania tych danych;
20. wzywa sektor rybołówstwa w regionie, aby rozważył wykorzystanie niedocenianych i niewykorzystanych gatunków ryb, które również stanowią źródło białka;
21. zachęca gremia naukowe w państwach członkowskich do zbadania potencjału środowiska beztlenowego;
22. podkreśla rolę sektora pozarządowego w procesie decyzyjnym dotyczącym Morza Czarnego; zaleca, aby utworzyć mechanizm służący włączeniu w ten proces sektora pozarządowego;
23. z zadowoleniem przyjmuje wsparcie, jakiego udzielono sektorowi rybołówstwa i akwakultury za pośrednictwem programów EFMR w celu złagodzenia niszczących skutków pandemii COVID-19 dla lokalnego sektora rybołówstwa; przypomina jednak, że nie wszystkie poszkodowane strony mogły skorzystać z tego wsparcia ze względu na wymogi i ograniczenia administracyjne, co sprawiło, że niektóre z nich znalazły się w bardziej niekorzystnej sytuacji niż inne;
24. podkreśla, że Komitet Doradczy ds. Morza Czarnego wykonuje ważną pracę zarówno na szczeblu regionalnym, jak i unijnym, zapewniając wiedzę fachową o sektorze rybołówstwa i o tendencjach, które na niego wpływają; w związku z tym wzywa władze Bułgarii i Rumunii, aby wносиły wkład w działalność tego komitetu, tak by wspierać go w pełnieniu funkcji, a także umożliwiły wszystkim zainteresowanym podmiotom – w tym rybakom prowadzącym połowy na małą skalę – udział w pracach i procesie decyzyjnym tego komitetu;

Środa, 23 czerwca 2021 r.

Aspekty handlowe

25. podkreśla, że dzięki sektorowi rybołówstwa owoce morza są dostępne na rynkach lokalnych, na których spożycie tych produktów jest niskie; zwraca się do właściwych organów w Bułgarii i Rumunii, by pomogły sektorom rybołówstwa i akwakultury w szerzeniu świadomości na temat lokalnej konsumpcji i łącznych pozytywnych skutków, jakie dla lokalnej gospodarki mają zrównoważone rybołówstwo i akwakultura;

26. uznaje i podkreśla, że rybołówstwo na Morzu Czarnym wnosi istotny wkład w regionalną i lokalną gospodarkę przez generowanie bezpośrednich dochodów i przychodów, napędzanie większych wydatków i zapewnianie kluczowych miejsc pracy – niezależnie albo we współpracy z innymi sektorami, takimi jak turystyka i transport; wzywa do zacieśnienia współpracy między wszystkimi sektorami korzystającymi ze środowiska morskiego, tak by osiągnąć lepsze wyniki i lepszą równowagę między interesami środowiska, przemysłu i rybaków prowadzących połowy na małą skalę;

27. przypomina, że produkty importowane spowodowały zmniejszenie popularności produktów przygotowywanych tradycyjnie i spadek ich cen poniżej granicy opłacalności, co zagraża tradycyjnym modelom biznesowym w rybnictwie;

28. przypomina, że flota rybacka na Morzu Czarnym składa się głównie z jednostek prowadzących połowy na małą skalę, co wypukla potrzebę bardziej dostosowanego podejścia i polityki wobec tego segmentu sektora rybołówstwa; zaniepokojeniem zauważa, że dochody rybaków prowadzących połowy na małą skalę są niższe i mniej stabilne niż dochody pracowników innych sektorów, co czyni ich podatnymi na nieprzewidziane wydarzenia lub kryzys; wzywa właściwe organy w nadbrzeżnych państwach członkowskich, aby w sposób przejrzysty i inkluzywny angażowały przedstawicieli sektora rybołówstwa łodziowego w opracowywanie polityki i dyskusje;

29. przypomina, że rośnie światowy popyt na białka, a zarówno sektor rybołówstwa, jak i sektor akwakultury mogą znacząco przyczynić się do jego zaspokojenia; uważa, że wspieranie akwakultury morskiej mogłoby pomóc w rozwoju i wzroście tego sektora w nadchodzących latach, a także zmniejszyć presję na stada żyjące w naturze; jest zdania, że zrównoważona akwakultura wymagałaby także dalszych badań naukowych nad takimi kwestiami jak gęstość i skutki uboczne, które należy wziąć pod uwagę przy opracowywaniu polityki dla sektora akwakultury w Morzu Czarnym;

30. wzywa lokalne społeczności rybackie, aby rozważyły wprowadzenie nazw pochodzenia dla produktów z Morza Czarnego pochodzących z obszarów o znaczeniu regionalnym lub lokalnym; wzywa władze lokalne i regionalne do wspierania tych społeczności w ich staraniach w tym zakresie;

Ukierunkowana polityka dla sektora

31. wzywa państwa członkowskie w regionie, aby rozważyły wsparcie sektora rybołówstwa przez włączenie środków na kampanie poświęcone korzyściom ze spożywania ryb i znaczeniu zrównoważonego rybołówstwa do programów krajowych na lata 2021–2027 lub do innych instrumentów krajowych, tak by wesprzeć ten sektor przez tworzenie lokalnych łańcuchów żywnościowych, ułatwić dostęp do rynku, zwłaszcza rybakom prowadzącym połowy na małą skalę, oraz rozwijać bądź ulepszać infrastrukturę rybacką (na przykład targi lub giełdy rybne) lub ułatwiać jej budowę, w stosownych przypadkach; wzywa państwa członkowskie w regionie do zwiększenia inwestycji we wdrażanie, monitorowanie i egzekwowanie przepisów UE w zakresie ochrony środowiska i rybołówstwa;

32. apeluje do właściwych organów w Rumunii i Bułgarii, aby do swoich programów operacyjnych EFMR na lata 2021–2027 włączyły transzę programu kierowanego do młodych rybaków w celu odmłodzenia sektora rybołówstwa, obejmującą dotacje na pierwszy zakup statku rybackiego, a także środki ukierunkowane na zmniejszenie zanieczyszczenia przez wspieranie inwestycji w wymianę starych silników statków rybackich na nowe, bardziej przyjazne dla środowiska;

33. podkreśla, że presja związana z dostosowaniem się do nowych wyzwań nie powinna spoczywać wyłącznie na sektorach rybołówstwa i akwakultury, gdyż już teraz stosują one wysokie standardy środowiskowe i społeczne; w związku z tym nalega, by skupić się również na innych rodzajach działalności morskiej – takich jak rybołówstwo rekreacyjne, turystyka przybrzeżna, działalność portowa i żegluga oraz działalność związana z eksploatacją zasobów – których standard trzeba podnieść, aby zapewnić pomyślną niebieską transformację;

34. zaznacza, że rybackie lokalne grupy działania odgrywają rolę w wymianie i promowaniu dobrych praktyk będących przedmiotem zainteresowania nauki, lokalnych zainteresowanych podmiotów i przemysłu wśród członków poszczególnych społeczności rybackich, a także w ramach współpracy międzynarodowej; apeluje do właściwych organów w Bułgarii i Rumunii, aby przewidziały krajowe wsparcie dla wymiany najlepszych praktyk z innymi państwami położonymi nad Morzem Czarnym, które stosują dobre praktyki w zakresie zarządzania stadami gatunków ważnych gospodarczo, takich jak turbot;

Środa, 23 czerwca 2021 r.

35. zauważa, że trzeba zachować dobre praktyki w sektorze rybołówstwa przez zmniejszenie obciążeń ekonomicznych w przypadku rybaków prowadzących połowy na małą skalę i ich stowarzyszeń;
36. apeluje o zwiększenie atrakcyjności szkolenia i kształcenia w tym sektorze zarówno na poziomie szkolnictwa średniego, jak i wyższego, na przykład przez ukierunkowane kampanie informacyjne oraz dni otwarte dla potencjalnych studentów we współpracy z sektorem publicznym i prywatnym;
37. przypomina, że niski poziom wykształcenia rybaków (11 % rybaków w Bułgarii i 53 % rybaków w Rumunii ma wykształcenie niższe niż średnie) wymaga proaktywnych działań na różnych szczeblach w celu zapewnienia wykwalifikowanych i dobrze wyszkolonych pracowników, znających niezbędne standardy techniczne, społeczne i środowiskowe oraz przyczyniających się do bardziej zrównoważonej eksploatacji stad; apeluje o silny wymiar społeczny trwałego niebieskiego wzrostu w regionie Morza Czarnego z poszanowaniem kluczowych zasad Europejskiego filaru praw socjalnych, zwłaszcza w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na niepewnych warunkach, sezonowych i nierejestrowanych oraz do dostępu kobiet do sektora;
38. z zadowoleniem przyjmuje działania na rzecz utworzenia ośrodków demonstracyjnych w Rumunii, Turcji i Bułgarii, podjęte we współpracy z GFCM, mogące podnieść atrakcyjność rybołówstwa dla lokalnych przedsiębiorstw i zainteresowanych podmiotów;
39. wzywa do pełnego i pilnego wdrożenia dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej;

Środowisko, różnorodność biologiczna i zmiana klimatu

40. domaga się, by podjęto ukierunkowane działania i przeznaczono odpowiednie zasoby, aby zmniejszyć zanieczyszczenie i przyłowy zagrożonych spłodoustych (na przykład kolonia pospolitego) i ssaków morskich oraz szybko zwiększyć wysiłki na rzecz ochrony środowiska i różnorodności biologicznej całego basenu dzięki wspólnym programom i środkom budżetowym, w szczególności przy wykorzystaniu zasobów finansowych dostępnych w ramach Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego; wzywa do przeprowadzenia szeroko zakrojonych badań i oszacowań dotyczących zanieczyszczenia tworzywami sztucznymi oraz wpływu tworzyw sztucznych i innych zanieczyszczeń na organizmy żywe w Morzu Czarnym; wzywa do systematycznych pomiarów zanieczyszczenia azotem w basenie Morza Czarnego; ponadto wzywa do prowadzenia badań obejmujących cały basen, aby umożliwić porównywanie składu i akumulacji odpadów morskich w poszczególnych krajach i między nimi;
41. przypomina, że sektory rybołówstwa i akwakultury nie przyczyniają się do wzrostu temperatury i do zmiany klimatu, lecz raczej są dotknięte ich następstwami, takimi jak podwyższona temperatura powietrza, w wyniku której temperatura morza podnosi się w górnych warstwach;
42. wzywa do szybkiego utworzenia sieci i programów monitorowania zdolnych do systematycznego pomiaru stanu środowiska Morza Czarnego zgodnie z wymogami konwencji bukareszteńskiej;
43. zwraca uwagę na znaczenie środków służących zapobieganiu połowom NNN; apeluje do państw nadbrzeżnych o bardziej zdecydowane przeciwdziałanie połowom NNN na Morzu Czarnym;
44. wzywa państwa położone nad Morzem Czarnym do inwestowania w badania naukowe i gromadzenie danych dotyczących wpływu zmiany klimatu na ekosystemy Morza Czarnego i dolnego Dunaju; przypomina, że powinno to obejmować zapewnienie środowisku naukowemu wystarczających środków na prowadzenie badań na miejscu dotyczących szlaków migracyjnych, zimowania, żerowania i dojrzałości reprodukcyjnej, co wpłynie również na charakterystykę i dostępność stad;
45. podkreśla, że zmniejszenie zanieczyszczenia ze źródeł lądowych ma kluczowe znaczenie dla ograniczenia zarówno eutrofizacji, jak i obecności szkodliwych substancji wpływających na stan żywych zasobów morskich;
46. zwraca uwagę na znaczenie chronionych obszarów morskich dla zachowania różnorodności biologicznej oraz dla powstrzymania lub odwrócenia obecnych strat w środowisku morskim, a także na to, że obszary te mają na celu ochronę siedlisk o wysokiej wartości ekologicznej; podkreśla, że do wydzielenia takich obszarów niezbędne są badania społeczno-gospodarcze i rozwiązania kompensacyjne dla członków społeczności nadbrzeżnych; uważa, że wdrożenie poszczególnych morskich obszarów chronionych powinno opierać się na najlepszej dostępnej wiedzy w koordynacji ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, takimi jak władze lokalne, środowisko naukowe i organizacje rybaków;

Środa, 23 czerwca 2021 r.

47. jest bardzo zaniepokojony realnym zagrożeniem wyginięcia pozostałych pięciu gatunków jesiotra w basenie Morza Czarnego i delcie Dunaju; odnotowuje działania podjęte przez władze bułgarskie i rumuńskie, które wprowadziły całkowity zakaz połowu jesiotra w Morzu Czarnym w 2008 r. i w Dunaju w 2011 r., a niedawno przedłużyły obowiązywanie tych zakazów na kolejne pięć lat (do 2026 r.); przyjmuje z zadowoleniem wysiłki podjęte na rzecz odnowy populacji jesiotra, wspierane przez ekspertów ze struktur pozarządowych i państwowych; uważa, że wysiłki powinny dotyczyć również zakładów akwakultury; wzywa wszystkie państwa nadbrzeżne, aby wprowadziły rygorystyczne środki ochrony jesiotra i programy odnowy populacji w całym Morzu Czarnym;
48. z zaniepokojeniem zauważa, że badania nad zmianą klimatu i jej skutkami dla Morza Czarnego są niewystarczające, choć w nadchodzących latach nadal będą miały kluczowe znaczenie; wzywa państwa nadbrzeżne do finansowania takich badań, dotyczących gatunków ryb (ich fizjologii, szlaków migracyjnych i rozmnażania) oraz zmian w ich łańcuchu pokarmowym, które wpływają na stada;
49. jest zdania, że regularne pomiary dynamiki stad są konieczne do opracowania odpowiednich środków zarządzania; przypomina, że ze względu na przełowanie i presję antropogeniczną stada gatunków o znaczeniu gospodarczym są bardziej wrażliwe i podatne na zmianę klimatu;
50. apeluje do odpowiednich organów monitorujących skuteczne monitorowanie obszarów Natura 2000 i morskich obszarów chronionych Morza Czarnego;
51. wzywa państwa członkowskie, aby rozwijały hodowlę jesiotra *ex situ* mającą na celu odnowę lokalnej populacji do celów niekomercyjnych; wzywa państwa członkowskie, aby przewidziały programy zmiany kwalifikacji i dostęp do innych źródeł utrzymania dla rybaków prowadzących połowy jesiotra, w celu ograniczenia nielegalnych połowów;
52. wzywa państwa członkowskie, aby wspierały tworzenie przeplawek umożliwiających jesiotrowi i innym gatunkom wędrownym przekraczanie zapór Portile de Fier (Żelazna Brama) i Gabčíkovo;
53. podkreśla, że trzeba pilnie utworzyć obszary, na których możliwa będzie odnowa populacji jesiotra, śledzia czarnomorskiego i innych gatunków ryb żyjących w naturze; wzywa właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich do przedstawienia w związku z tym propozycji, która będzie korzystna zarówno dla ochrony różnorodności biologicznej, jak i dla zarządzania rybołówstwem;
54. zwraca się do państw członkowskich, aby zbadały możliwość przystąpienia do Konwencji o ochronie środowiska morskiego i regionu przybrzeżnego Morza Śródziemnego (konwencji barcelońskiej), tak by zharmonizować określone w niej cele dotyczące ochrony gatunków i siedlisk z celami konwencji bukareszteńskiej;
55. przypomina, że należy nadal prowadzić badania nad populacją niektórych mięczaków, takich jak małż wenus prążkowany (*Chamelea gallina*), aby lepiej mapować rozmieszczenie tego gatunku, a także rozważyć możliwość wykorzystania go w akwakulturze morskiej;
56. zwraca się do państw położonych nad Morzem Czarnym, aby wypracowały wspólne podejście do działań mających na celu stabilizację poziomów populacji walen i poprawę ich stanu ochrony; apeluje o ukierunkowane środki – takie jak dźwiękowe urządzenia odstraszające i inne odpowiednie narzędzia – służące poprawie stanu gatunków zagrożonych w Morzu Czarnym, na przykład delfinów;
57. wzywa Komisję i właściwe organy Bułgarii i Rumunii do zapewnienia finansowania badań nad stanem śledzia czarnomorskiego i pokrewnych gatunków (*Alosa spp.*), obecnie wymienionych w załączniku V do dyrektywy siedliskowej, wraz z analizami naukowymi i społeczno-gospodarczymi, w celu oceny, czy należałoby przenieść te gatunki do załącznika II lub nawet załącznika I do tej dyrektywy, jeżeli spełnione zostaną niezbędne kryteria;
58. wzywa Komisję, aby pilnie rozważyła przeniesienie jesiotra, wymienionego obecnie w załączniku V do dyrektywy siedliskowej, do załącznika II czy nawet załącznika I;

Konkretne działania

59. wzywa Komisję, aby zbadała możliwość wprowadzenia wieloletniego planu zarządzania basenem Morza Czarnego, na wzór planów dla innych basenów morskich;

Środa, 23 czerwca 2021 r.

60. stwierdza, że Komisja co roku informuje – w komunikacie w sprawie stanu wdrażania wspólnej polityki rybołówstwa i podczas konsultacji dotyczących uprawnień do połowów – o nadmiernej eksploatacji stad w Morzu Czarnym; uważa w związku z tym, że konieczne są pilne działania w celu poprawy sytuacji;

61. wzywa Komisję, aby oceniła stan wdrożenia wspólnej polityki rybołówstwa na Morzu Czarnym, ze szczególnym naciskiem na sposób, w jaki nadbrzeżne państwa członkowskie wykorzystały EFMR na lata 2014–2020 do osiągnięcia zrównoważonego zarządzania stadami i poprawy różnorodności biologicznej;

o

o o

62. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich, rządów i parlamentom Ukrainy, Federacji Rosyjskiej, Gruzji, Republiki Turcji, Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego, Organizacji Czarnomorskiej Współpracy Gospodarczej oraz Komisji Czarnomorskiej.
